

Το Αιγαίο των 12 ν.μ. η «ελληνική λίμνη».

του Νίκου Ιγγλέση – Μέλος του ΙΗΑ.

Αν η Ελλάδα απαλλαγεί από το διαχρονικό **φοβικό σύνδρομο** και **τολμήσει** να ασκήσει τα κυριαρχικά δικαιώματά της επεκτείνοντας, σ' όλη την επικράτεια, τα χωρικά ύδατα στα 12 ν.μ. τότε θα είναι χωρίς ουσιαστικό αντικείμενο οι όποιες διερευνητικές επαφές με την Τουρκία για την οριοθέτηση ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο Πέλαγος. **Το Αρχιπέλαγος θα έχει καταστεί «ελληνική λίμνη».** Το ίδιο όμως δε συμβαίνει στην Ανατολική Μεσόγειο.

Θα επιχειρήσουμε να καταγράψουμε τι ισχύει και ποια είναι τα κυριαρχικά δικαιώματα του Ελληνισμού, με τα σημερινά δεδομένα :

1. Σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του ΟΗΕ (UNCLOS του 1982) κάθε παράκτιο κράτος έχει δικαίωμα (κλείνοντας τους κόλπους και χαράσσοντας ευθείες γραμμές βάσης) να **επεκτείνει μονομερώς** τα χωρικά ύδατά του μέχρι τα 12 ν.μ. Αν οι έναντι ακτές ενός άλλου κράτους βρίσκονται σε απόσταση μικρότερη των 24 ν.μ. (12+12) τότε η επέκταση των χωρικών υδάτων μπορεί να φτάσει μέχρι τη μέση γραμμή μεταξύ των αντικριστών ακτών. Αυτό συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις μεταξύ των

νησιών του Ανατολικού Αιγαίου και των ακτών της Τουρκίας. Χωρικά ύδατα έχουν οι ηπειρωτικές ακτές, τα νησιά, οι ακατοίκητες νησίδες, ακόμα και οι βράχοι.

2. Η Ελλάδα από το 1936 έχει καθορίσει χωρικά ύδατα 6 ν.μ. σε όλη την επικράτειά της. Πρόσφατα προχώρησε σε επέκταση των χωρικών υδάτων της στα 12 ν.μ. μόνο στο Ιόνιο Πέλαγος, μέχρι το ακρωτήριο Ταίναρο, αφού είχε προηγηθεί η οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Ιταλία.

3. Η Τουρκία έχει καθορίσει χωρικά ύδατα 6 ν.μ. στο Αιγαίο και σε τμήμα των ακτών της στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά τα έχει επεκτείνει στα 12 ν.μ. στον Εύξεινο Πόντο και στις ακτές της βόρεια της Κύπρου.

4. Η τουρκική Εθνοσυνέλευση, με ψήφισμά της το 1995, διακήρυξε ότι θα αποτελέσει αιτία πολέμου (casus belli) η επέκταση, πέραν των 6 ν.μ., των ελληνικών χωρικών υδάτων στο Αιγαίο. Η απόφαση αυτή είναι αντίθετη με τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ (Άρθρο 2 παρ. 4) που απαγορεύει την απειλή χρήσης βίας. Ο εκβιασμός του casus belli έχει λειτουργήσει -, για τους Τούρκους, επί 25 χρόνια.

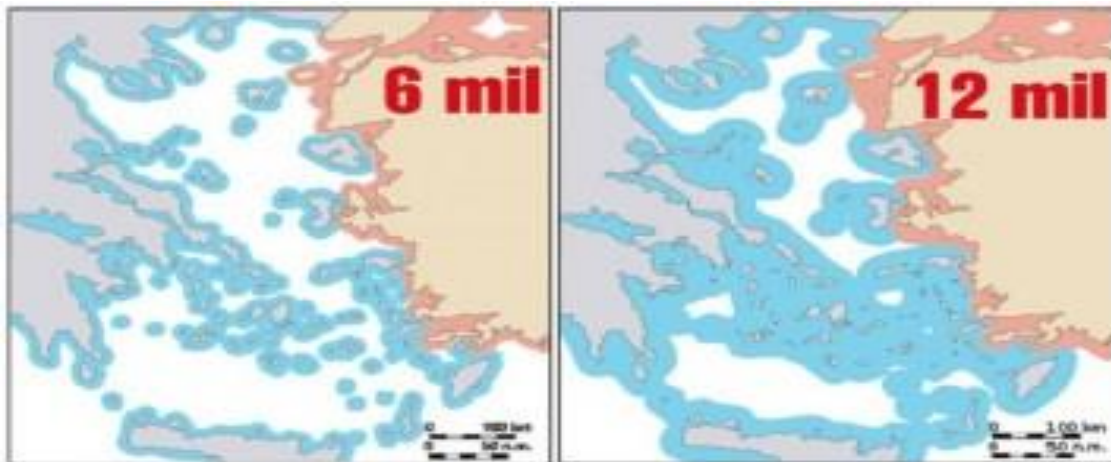
5. Ο πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης και στελέχη της κυβέρνησής του σε συχνές δηλώσεις τους έχουν προσδιορίσει ότι οι διερευνητικές επαφές αφορούν **την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών** με τη γειτονική Τουρκία. Σημειώνεται ότι στις θαλάσσιες ζώνες, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, περιλαμβάνονται τα χωρικά ύδατα, η συνορεύουσα ζώνη, η ΑΟΖ και η υφαλοκρηπίδα.

6. Το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών και ο υπουργός Ν. Δένδιας, σ' όλες τις δηλώσεις τους, προσδιορίζουν ότι οι διερευνητικές επαφές αφορούν μόνο **την οριοθέτηση της ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδας**. Είναι φανερό ότι υπάρχει σημαντική απόκλιση μεταξύ του Μεγάλου Μαξίμου και του υπουργείου Εξωτερικών.

7. Η επίσημη τουρκική θέση, σε πλήρη αντίθεση με το Δίκαιο της Θάλασσας, είναι ότι τα νησιά έχουν μόνο χωρικά ύδατα 6 ν.μ. και κανένα δι-

καίωμα για ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα. Συνέπεια αυτής της αυθαίρετης άποψης είναι ότι η Τουρκία ζητάει το διαχωρισμό του Αιγαίου στη μέση (25^{ος}Μεσημβρινός), μεταξύ των ηπειρωτικών ακτών της Ελλάδας και της Ανατολίας. Όποια νησιά του Αιγαίου βρίσκονται ανατολικά του 25^{ου} Μεσημβρινού είναι, για τους Τούρκους, στη «**λάθος πλευράτης μέσης γραμμής**». Στην ίδια βάση υπογράφηκε και το μνημόνιο οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών μεταξύ Άγκυρας και Τρίπολης που περιορίζει την όποια επήρεια της Ρόδου, Καρπάθου, Κάσου και Κρήτης στα 6 ν.μ.

8. Με τα σημερινά χωρικά ύδατα των 6 ν.μ. στην Ελλάδα ανήκει το **43,5%** του Αιγαίου, στην Τουρκία το **7,5%** και το **49%** είναι ανοιχτή θάλασσα – διεθνή ύδατα (βλέπε χάρτη 1). Αν τα χωρικά ύδατα επεκταθούν στα 12 ν.μ. στην Ελλάδα θα ανήκει το **71,5%** του Αιγαίου (λόγω των χιλιάδων νησιών και νησίδων), στην Τουρκία το **8,8%** και μόνο το **19,7%** θα παραμείνει ανοιχτή θάλασσα(βλέπε χάρτη 2).

9. Στην περίπτωση, των 12 ν.μ. η εναπομένουσα ανοιχτή θάλασσα (19,7%) θα είναι, στο συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα της, ελληνική ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα. Μόνο μεταξύ Λήμνου και Λέσβου(στην έξοδο των Στενών) υπάρχει η δυνατότητα στην Τουρκία να αποκτήσει μια μικρής έκτασης ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα καθώς και σε δύο πολύ στενές λωρίδες θάλασσας μεταξύ Λέσβου – Χίου και Χίου –Ικαρίας (βλέπε χάρτη 2). Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας η δικαιοδοσία σε ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα προϋποθέτει την ύπαρξη χωρικών υδάτων πίσω απ' αυτές τις θαλάσσιες ζώνες.

ΗΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα υφίσταται μόνο ως συνέχεια των χωρικών υδάτων. Δεν μπορεί, δηλαδή, ένα κράτος να διεκδικεί ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδα σε θάλασσα που δεν έχουν προβολή τα χωρικά ύδατά του ή περιβάλλεται από χωρικά ύδατα άλλου κράτους.

Στην περίπτωση επέκτασης των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 ν.μ. σχεδόν όλη η ανοιχτή θάλασσα στο Βόρειο Αιγαίο, στο Κρητικό Πέλαγος και σε άλλα σημεία θα αποτελέσουν τμήμα της ελληνικής ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδας (βλέπε χάρτη 2).

Για το λόγο αυτό η Τουρκία ενδιαφέρεται : **Πρώτον** για τη μη επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων. **Δεύτερον** για τη μη αναγνώριση της πλήρους δικαιοδοσίας των νησιών σε θαλάσσιες ζώνες. **Τρίτον** και μόνο αν επιτύχει τα δύο πρώτα, στην οριοθέτηση της ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδας. Αυτός είναι ο λόγος που η Τουρκία δε θα συναινέσει σε προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης αν προηγουμένως δεν αποσπάσει, μέσω των διμερών διαπραγματεύσεων και απειλών, την αποδοχή της ελληνικής κυβέρνησης στα αιτήματά της για τα χωρικά ύδατα και την επήρεια των νησιών. Σημειώνεται ότι η Τουρκία δεν έχει επικυρώσει τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και δεν αναγνωρίζει τη σχετική αρμοδιότητα της Χάγης.

Απ' όλα τα ανωτέρω είναι φανερό ότι οι διερευνητικές επαφές, οι διαβουλεύσεις και οι,πιθανώς, μελλοντικές διαπραγματεύσεις δεν μπορούν να καταλήξουν σε κανένα αποτέλεσμα εκτός αν υπάρξει, στην Αθήνα, μια κυβέρνηση που θα υπογράψει την παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων στους Νεο-οθωμανούς της Άγκυρας. Δηλαδή, αν υπάρξει μια κυβέρνηση προδοτών.

Στην Ανατολική Μεσόγειο, νότια της Κρήτης, Κάσου, Καρπάθου, Ρόδου και του Συμπλέγματος της Μεγίστης (Καστελόριζο), επειδή υπάρχει μεγάλη ανοιχτή θάλασσα, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Εδώ απαιτείται, μετά από την επέκταση των χωρικών υδάτων, η κήρυξη ΑΟΖ και ο καθορισμός απώτερων εξωτερικών ορίων για ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα με βάση τη μέση γραμμή, όπως έγινε από το Βόρειο Ιόνιο μέχρι νότια της Κρήτης με το νόμο

4001 του 2011 (Νόμος Μανιάτη). Στη συνέχεια πρέπει να γίνει η οριοθέτηση ΑΟΖ/υφαλοκρηπίδας με την Κυπριακή Δημοκρατία με πλήρη επήρεια όλων των νησιών, του Συμπλέγματος της Μεγίστης συμπεριλαμβανομένου.

Αν γίνουν όλα αυτά στο Αιγαίο Πέλαγος και την Ανατολική Μεσόγειο, είναι βέβαιο ότι η Τουρκία θα αντιδράσει έντονα. Για το πώς θα εκδηλωθεί η τουρκική αντίδραση αναφερόμαστε αναλυτικά στο Δοκίμιο **«Το διακύβευμα στις Θαλάσσιες Ζώνες»** στην www.ellinikiantistasi.gr

Η Γεωγραφία δεν ευνοεί τις φιλοδοξίες της αναθεωρητικής Τουρκίας να καταστεί ηγεμονική περιφερειακή δύναμη, γι' αυτό αυτή επιδιώκει να λύσει τα προβλήματα με τον Ελληνισμό βάσει ενός sui- generis «νεο-οθωμανικού δικαίου», που ουδεμία σχέση έχει με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας.

Υ.Γ.1. Οι διερευνητικές επαφές και η καλλιέργεια κλίματος διαλόγου με τους Τούρκους γίνονται γιατί αυτό συμφέρει τη Γερμανία και κάποιες χώρες του NATO προκειμένου να μη διαταραχθεί η συνοχή της Συμμαχίας. Όλοι αυτοί επιδιώκουν την απενοχοποίηση της επιθετικής Τουρκίας για γεωπολιτικούς και γεωοικονομικούς λόγους. Δυστυχώς το εξαρτημένο ελλαδικό πολιτικό σύστημα τους διευκολύνει, αδιαφορώντας ότι έτσι υπονομεύει την υπόσταση του Ελληνισμού. Το ίδιο δυστυχώς γίνεται και στην Κύπρο (Πενταμερής Διάσκεψη) από τα «ορφανά του Ανάν».

Υ.Γ.2. Το υδρογραφικό πλοίο του τουρκικού πολεμικού ναυτικού Τσεσμέ πραγματοποιεί θαλάσσιες έρευνες σε διεθνή ύδατα στο κεντρικό Αιγαίο ύστερα από παράτυπη Navtex που εκδόθηκε από το σταθμό της Σμύρνης (δεν έχει αυτό το δικαίωμα για τη συγκεκριμένη περιοχή). Όμως δεν παραβιάζει τα σημερινά χωρικά ύδατα των 6 ν.μ., δεν εξερευνά την ελληνική υφαλοκρηπίδα, όπως το Ορούτς Ρέις (έκανε σεισμικές έρευνες) και ακόμη κι αν η περιοχή αποτελούσε ελληνική ΑΟΖ θα μπορούσε να κάνει επιστημονικές έρευνες. Επειδή, τις τελευταίες μέρες, ακούστηκαν και γράφτηκαν πολλά όπως: «να βυθίσουμε ή να απειλήσουμε με βύθιση το Τσεσμέ», «οι Τούρκοι μας φτύνουν και εμείς κάνουμε ότι ψιχαλίζει», «νέα τουρκική πρόκληση»

κ.α., καλόν είναι να υπάρχει λίγη υπευθυνότητα. Η τουρκική απειλή κατά του Ελληνισμού είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να αντιμετωπίζεται μόνο συναισθηματικά.

Από: www.ellinikiantistasi.gr.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

International Hellenic Association

Πηγή : <https://professors-phds.com/>.